

ухо-то по това, че той по́тяжко изговаря самогласны-ты, и че като нѣма доста мѣсто, дѣ да се простира, всякъдѣ ся запи́на, а отъ това гласъ-тъ става неясенъ и гѣгнивъ. Така сѣщо не може да бѣде хубавъ и много дългый языкъ, на какъвто ся радвать, както казвать нѣком си, гласовиты-ты пѣвицы.

Часто и оная узди́ца исподъ языка бива много кѣса, и отъ това става тяжко да ся изговарять съгласны-ты буквы: *д, т, л, р, с*; такъвъ языкъ *пелти*. На пелтецы може ся помогнаъ, ако ся прѣрѣже узди́ца-та исподъ языка. Между това на хубость-тъ на уста-та не прячи толкова краежь-тъ на языка, колкото криво-то дръжение, на което нѣкои си сѣ ся приучили наймного отъ нехайство въ въспитаніе-то на изговора. Такыва дѣтца си дръжатъ уста-та отворены, а языкъ-тъ имъ, или на зѣбы-ты оплезенъ, или веднага прибранъ задитѣхъ, почива стиснаъть. Такыва дѣтца на глядъ ся видять въ лице-то си тѣпы, тяжко изговарять, особено криво изричатъ съгласны-ты, които ся изваждать съ твърдо-то небце на уста-та, а буквы *з, к, р* не могатъ да извадятъ съ естественны-ты имъ гласове.

Както тромавый и гѣгнивый языкъ не е за въ работъ, такъвъ ще е и много бръзый языкъ, защото-то и той отъ многото бръзо говорене ще запи́на, ще ся спрѣпина, ще ся бутка, а това и на око иде грозно.

Языкъ-тъ кога си кротува у уста-та трѣбува да трепти съ връха си повече камъ горне-то небце, а не камъ долни-ты зѣбы. Никога не бива да ся плези между зѣбы-ты, а на това чловѣкъ трѣбува